

ΚΡΑΣΙ ΣΤΟ ΡΑΦΙ

(Το θέμα νομίζω είναι σοβαρό)

Είναι από εκείνες τις φορές που αναρωτιέσαι αν ένα θέμα είναι για γέλια ή για κλάματα. Προσωπικά πιστεύω πως είναι και τα δύο.

Κάποια στιγμή η κα. Όλγα Ακριτίδου με το απίστευτο χιούμορ που την διακρίνει, είχε περιγράψει μία προσωπική της εμπειρία, όταν πηγαίνοντας σε κάποιο μπακάλικο (!) το οποίο πουλούσε σκονισμένη βραστή Κορμιλίτσα, παραλίγο να της πουλούσαν σύρτη πόρτας για Ασύρτικο (!). Λίγο ως πολύ όλοι γελάσαμε.

Εγώ σήμερα θα παρουσιάσω κάτι άλλο και εύχομαι να μας λυπήσει. Ίσως, ανάμεσα στα δάκρυα χαράς και λύπης, βρεθεί μία λύση σε ένα θέμα κατ' εμέ μείζονος σημασίας.

Οφείλω από την αρχή να ξεκαθαρίσω ότι :

ΟΎΤΕ έχω κάτι με τα σούπερ μάρκετ (για όνομα του Θεού). ΟΎΤΕ με τους πωλητές, που ειλικρινά τους θεωρώ ΆΡΙΣΤΟΥΣ επαγγελματίες αφού καταφέρνουν να "τοποθετούν" στα ράφια των μίνι μάρκετ στη μέση του πουθένα, Κορμιλίτσες, παλαιωμένες Νάουσες και Γκεβιρτζτραμίνερ που λόγω άγνοιας (και δυσκολίας ονόματος) το κρασί να παραμένει φρεσκότατο από το 2008 (!). ΟΎΤΕ είμαι μεσάζων κανενός και δεν βγάζω ουτε 1 ευρώ. Είμαι απλά λάτρης του καλού κρασιού και ιδιαιτέρως του ελληνικού.

Φυσικά και το σουπερ μαρκετ φέρνει πολύ κόσμο σε επαφή με το εμφιαλωμένο κρασί και τον μπει σε σπάνιες ποικιλίες, βοηθώντας το να μπει σε κάθε σπίτι. Ιδιαιτέρως δε, όταν οι μεγάλες αλυσίδες λόγω μαζικού εισερχόμενου προϊόντος, μπορούν να πουλάνε φθηνά και αυτό είναι αλήθεια. Με το υπάρχον όμως status, είναι έτσι τα πράγματα ;

Οι προσωπικές μου εμπειρίες είναι πάρα πολλές. Με τον φόβο του να γίνω κουραστικός, θα αναφέρω εν τάχει την τελευταία.

Επισκεπτόμενος κάποιο οινοποιείο στην Βόρεια Ελλάδα (δεν νομίζω ότι τα ονόματα έχουν καμιά σημασία, το πρόβλημα είναι γενικό) και στα πλαίσια της γευσιγνωσίας των κρασιών του, δοκιμάζοντας το χαρακτηριστικό του κτήματος, είπα την φράση "Θεωρώ πως ο ..... (όνομα οινοποιού) ξεπέρασε τον εαυτό του " συμφωνώντας και ο οινολόγος συνοδός μου.

Το ίδιο βράδυ θέλοντας να ευχαριστήσω τον συγγενή μου που με φιλοξενούσε, του είπα να φωνάξει την παρέα του να τους κάνω εγώ το τραπέζι και φυσικά να επιμεληθώ και για το κρασί. Έτσι κι έγινε λοιπόν. Ξεκίνησα για τα ψώνια μου από μεγάλη αλυσίδα super market . Όλα τα κρασιά "φυσικά" σε όρθια στάση, τοποθετημένα απέναντι από την κεντρική τζαμαρία. Μερικά (έσπασα το κεφάλι μου να καταλάβω γιατί) ήταν κλειδωμένα σε ένα έπιπλο βιτρίνα μαζί με τα αποστάγματα. Ούτε με λογική τιμής, ούτε με λογική εντοπιότητας, ούτε βάση παραγωγού. Τέλος πάντων. Ενώ έχω καεί άπειρες φορές στο χυλό, είπα "Πόσο πια θα έχουν "χαλάσει" ; 2012 είναι κι αυτά" ας μην φυσήξω το γιαούρτι.

Η ώρα έφτασε και όλοι περίμεναν να γνωρίσουν το κρασί που τους εκθείαζα όλη μέρα, μιας και είμαι και "ειδικός". Ανοίγοντάς το πάγωσα. Το κρασί είχε χάσει τα κύρια αρώματά του και "έβγαζε" μια πολύ επιθετική οξύτητα. Τρεις άνθρωποι, εκτός εμού, τρεις διαφορετικές απόψεις. Από το ότι είναι ξύδι μέχρι ότι είναι δυνατό και ότι αυτά είναι γούστα. Και εκεί σκάει και το κερασάκι. "Ρε τάδε πετάξου φέρε από το 'καλό' να δοκιμάσει και το παληκάρι". Εντός 7λέπτου, ο κύριος "τάδε" επέστρεψε κρατώντας 3 μπουκάλια που πριν φιλοξενούσαν εμφιαλωμένο νερό και τώρα φιλοξενούν ένα κίτρινο υγρό αγνώστων λοιπών στοιχείων. "Πιες να δεις τι σημαίνει κρασί". Κάτσε λοιπόν εσύ Βαγγέλη και μίλα για terroir, για μαλακές ή στρογγυλές τανίνες, για, για, για...

Στην Ελλάδα του 2013 και ενώ στο εξωτερικό διώχνουμε περίπου τη μισή παραγωγή μας, τα μπουκάλια εμφιαλωμένων νερών με το κίτρινο ή ροζέ ή κόκκινο υγρό, πάνε κι έρχοντε.

Σε καμία των περιπτώσεων δεν λέω να φύγει το κρασί από το super market. Θα ήταν πέρα για πέρα καταστροφικό. Σκέφτομαι όμως... Άραγε, θα αγόραζε κανείς Κουβανέζικα πούρα από καντίνα στη μέση του πουθενά, σκονισμένα και εκτεθειμένα στον ήλιο και τη ζέστη ; Όταν επί παραδείγματι έχω δει περίπτερα να πουλούν κάποια πούρα, αλλά είναι μέσα σε συντηρητές-υγραντήρες,ΦΥΣΙΚΑ, διότι είναι ένα ευπαθή προϊόν.

Οι απορίες μου είναι οι εξής :

Τα super market πουλούν κρέατα, τυριά και ψάρια. Και για τα τρία υπάρχουν υγειονομικές ρυθμίσεις-νομοθεσίες ως προς την καταλληλότητα φύλαξης τους και την συντήρησή τους. Και στα τρία stand υπάρχουν εξειδικευμένοι πωλητές. Δεν μου έχει τύχει ΠΟΤΕ να ζητήσω, από το κρεοπωλείο στο βάθος των market, ελιά και να με στείλουν στο ράφι με τις Καλαμών. Το κρασί ; Παιδί ενώς κατώτερου Θεού. Από τη στιγμή που τοποθετήσαμε στο ράφι κάποιες από τις πιο σπάνιες ετικέτες της Ελλάδας, αλλά και του πλανήτη, ήμαστε ευτυχημένοι. Όχι, δεν τρελάθηκα ξαφνικά να θέλω και οινοχόους στα super market. Δεν μπορούμε να πάμε στο λύκειο αν δεν περάσουμε πρώτα από το γυμνάσιο να μάθουμε τα βασικά.

Πόσο δύσκολο είναι όμως, να υπάρχει μια κάβα σε μια γωνιά, με μια κατασκευή, όπου αυτοί οι θησαυροί θα φυλάσσονται κάτω από σωστές συνθήκες ;

Πόσο δύσκολο είναι πια, να βγει ένας ρημάδης υγειονομικός νόμος που να προστατεύει τον κόπο, τον ιδρώτα και το μεράκι των οινοποιών ;

Πόσο δύσκολο είναι πια, ο καταναλωτής που θέλει να κάνει τη στροφή στο ποιοτικό κρασί και πληρώνει 10, 15 και 20 (!) ευρώ, να αγοράζει ΚΡΑΣΙ και ΟΧΙ παλαιωμένο, βαρελάτο ξύδι από Chardonnay για τη σαλάτα;

Ειλικρινά και δεν έχω κάτι με τα super market, αλλά πιστεύω απόλυτα πως είναι ένα μείζον θέμα και μακάρι κάποια στιγμή να αλλάξει. Είναι πραγματικά ΚΡΙΜΑ.

Βαγγέλης Κ. Μπελτζενίτης